

[Ch. Petersen.]

Henseende skal jeg nævne, at der i Slutningen af 1937 kun var ca. 2 200 ledige Lejligheder i København eller knapt 1 pCt. Det er, for lidt, naar man regner med en Boligreserve paa 2—3 pCt. som nødvendig eller dog hensigtsmæssig. Jeg formoder, at noget tilsvarende gør sig gældende rundt omkring i Landet.

Hvad den beskæftigelsesmæssige Side af Sagen angaar, er det stagnerende Byggeri meget beklageligt og farligt. Der er for Tiden stor Arbejdsløshed blandt Byggearbejderne, men det er ikke blot i selve Byggeindustrien, at Stilstanden medfører Arbejdsløshed; den indvirker tillige paa mange andre Fag, saaledes at ogsaa *de* kommer til at savne Beskæftigelse. Derfor hilser jeg med Glæde, at vi nu, forhaabentlig da, staar ved Vedtagelsen af dette Lovforslag, der sikkert vil bidrage til at give Beskæftigelse til mange Mennesker og i det hele virke stimulerende paa Erhvervslivet.

Men det bedste ved Lovforslaget er dog Bestemmelsen om Huslejenedsættelse for mindrebedemlede børnerige Familier, det vil sige Familier med 3 eller flere hjemmeværende helt eller delvis uforsørgede Børn. Huslejegodtgørelsen skal, naar der er Tale om Familier med 5 Børn eller derover, udgøre 50 pCt. af den ordinære Husleje; dog kan Nedsættelsen ikke overstige nærmere i § 24 angivne Beløb. Jeg hilser dette helt nye Princip i vor Lovgivning med stor Glæde, og jeg takker den højtærede Indenrigsminister, fordi han saa hurtigt har taget Hensyn til de Tanker og de Forslag, som Befolkingskommissionen har fremsat i sin Betænkning af 8. November 1937. Det fremgaar i øvrigt af denne Betænkning — det staar Side 9, 2det Stykke —, at Befolkingskommissionen regner med, at der her i Landet findes mellem 20 000 og 25 000 børnerige Familier, som har mellem 80 000 og 90 000 Børn, der — det beder jeg bemærket — bor i overbefolkede Lejligheder. At det i hygiejnisk Henseende betyder store Ulemper, er der ikke Tvivl om. Desværre kun er der mange børnerige Familier med smaa Indtægter, som er henvist til at bo under saa slette Forhold, at det næsten grænser til det utrolige; det er Tilfældet her i Hovedstaden, og det samme er naturligvis Tilfældet rundt om i Landet. I Rum, der ikke fortjener Navn af Lejligheder, eller som ikke er egnet til Menneskeboliger, maa mange af disse børnerige Familier leve Aar efter Aar; under saa triste og usunde Forhold opvokser i Tusindvis af Børn i dette

Land. Er det da underligt, at de, naar de bliver voksne, er bitre paa det Samfund, der har budt dem saadanne Kaar? Jeg synes det ikke. At daarlige Boligforhold i det hele ofte er Skyld i mange Ulykker: Sygdom, mangelfuld Opdragelse o. s. v., er klart, ligesom slette Boliger naturligvis bidrager til at ødelægge Muligheden for et sundt Familieliv og er til stor Skade for Børnenes normale Udvikling. Dette lader sig næppe bestride, og det maa paaskønnes, at Regeringen har taget denne Sag op til Løsning. Det er et Bevis paa, at den agter at fortsætte sine Bestræbelser for at hjælpe de daarligt stillede i Samfundet til Opnaaelse af taalelige Livsvilkaar.

Hvad Enkelthederne i Forslaget angaar, skal jeg afholde mig fra Bemærkninger. Lovforslaget har — det fremgaar af Folketingsudvalgets Betænkning — været underkastet en meget grundig Behandling, og man har fra alle Sider i det andet høje Ting vist stor Interesse for Sagen og har gerne medvirket til, at Loven kom til at foreligge i den bedst mulige Affattelse.

Jeg skal slutte disse Bemærkninger med paa mit Partis Vegne at anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling, idet jeg udtaler Haabet om, at Forslaget maa blive gennemført, inden denne Rigsdagssamling afsluttes.

Stensballe: Jeg kan slutte mig til mange af de Udtalelser, som det ærede 10de Medlem for 1ste Kreds (Ch. Petersen) fremsatte. Jeg anser det ogsaa for nødvendigt af Hensyn til Beskæftigelsen, at et saadant Lovforslag bliver gennemført, og jeg billiger det andet Afsnit i Lovforslaget, som angaar Huslejenedsættelse for mindrebedemlede børnerige Familier.

Jeg kunde have ønsket — og jeg beklager, at det ikke er sket —, at der var blevet taget noget mere Hensyn til de Ønsker om Ændringer, som mit Parti har fremsat i det andet høje Ting. Mine Meningsfæller har, som det fremgaar dels af Udtalelsen i Betænkningen, dels af Udtalelserne ved anden Behandling, særlig ønsket Lovforslaget ændret saaledes, at ikke alene børnerige Familier og mindrebedemlede Familier kunde faa Huslejhjælp, men ogsaa vanskeligt stillede Familier, der ikke kan betegnes som børnerige, men som er rolige og respektable og økonomisk daarligt stillede. Vi vilde gerne være gaaet med til en saadan Udvidelse, og der er fra vor Side stillet Ændringsforslag derom i det andet høje Ting, men Ændringsforslaget blev nedstemt.